

Clipping premsa actualitzat a 04/06/2016

data	tipus	mitjà	periodista	enllaç
04/06/2016	Digital	Hotel Dilluns	Màrius Serra	http://cort.as/hBRS
04/06/2016	Digital	Viladecans TV	redacció	http://cort.as/hBRk
04/06/2016	Diari	La Vanguardia	Màrius Serra	pdf
02/06/2016	Digital	El Punt Avui	redacció	http://cort.as/hBRD
02/06/2016	Digital	Aquí Bergadà	redacció	http://cort.as/hBRG
01/06/2016	Digital	El Nacional	Xavier Antich	http://cort.as/h0WX
01/06/2016	Digital	Regió 7	redacció	http://cort.as/h0Xi
01/06/2016	Digital	El Setmanari de Súria	redacció	http://cort.as/h0Xv
01/06/2016	Digital	Empordà	redacció	http://cort.as/hBR8
31/05/2016	TV	TV3 TN Vespre	Mònica Huguet	http://cort.as/h0WF
31/05/2016	TV	CANAL 33 "Info K"	Edgar Ger	http://cort.as/h0Wi
31/05/2016	TV	BTV Directe	Carles Garcia	http://cort.as/h0WP
27/05/2016	Diari	El 9 Nou	cartes als lectors	pdf

El cinema ret homenatge a Juanjo Giménez, triomfador a Canes amb 'Timecode'

Una Palma en curt

SALVADOR LLOPART
Barcelona

El curt, com Terol, també existeix. I Reus, esclar. Reus per al cinema, com quan la incipient industrialització va posar la capital del Baix Camp al mapa i es deia amb convicció i orgull allò de París, Londres i Reus...

Tot gràcies a la Palma d'Or que Juanjo Giménez va aconseguir al festival de Canes el 22 de maig per *Timecode*, un curt que sorgeix de la feina col·lectiva de l'Escola de Cinema de Reus, on Giménez exerceix el seu magisteri.

Efectivament, el curt també existeix. Encara que de vegades no ho sembli. "És una forma d'expressió magnífica per a un cineasta", va dir Giménez en l'homenatge que el cinema català li va retre a l'ahir al migdia al barceloní cinema Texas, del barri de Gràcia.

Giménez no vol exercir ni de militant del curt ni de profeta de res. Però va aprofitar la presència dels seus companys de l'audiovisual, convocats per l'Acadèmia del Cinema Català i els productors de Proa, per reclamar un lloc al sol per a aquells que fan curts i en

produïxen, com ell mateix. "Els productors de curt hem de ser allà on es prenen decisions", va dir.

"Ens asseguren que el curt ens dona prestigi i visibilitat, però jo no puc donar per sopar a la meua filla *visibilitat* cada nit", va dir de broma el director i productor, que, amb la seva Palma, és un més del restringit club d'espanyols premiats amb aquest prestigiós guardó.

Primer Buñuel, el 1961. Per *Viridiana*. I també Lluís Miñarro, que té una Palma per la producció de *L'oncle Boonmee que recorda les seves vides passades*, del tailandès Apichatpong Weerasethakul (Joe, per als seus amics). I ara, el tercer: Juanjo Giménez.

El cert és que *Timecode* s'ho mereix tot. En tot just quinze minuts, gràcies als cossos en moviment de Lali Ayguadé i Nicolas Ricchini, els seus protagonistes -dos guàrdies de seguretat que es comuniquen a través de les càmeres del pàrquing on treballen-, *Timecode* sintetitza l'emoció i la comunicació de la música i del ball. És un musical de cambra...i de càmera de seguretat.

Algú ho va dir a l'homenatge: Juanjo, cap a l'Oscar!●

Màrius Serra

En veu alta sense altaveu

Afirmen els anglesos que la primera frase de la humanitat va ser capicua (i en anglès, *of course*). La va pronunciar Adam en presentar-se, educadament, a la seva companya de pis (diàfan, grans vistes, ideal parelles): "Madam, I'm Adam". Així doncs, la primera vegada que un congènere nostre va parlar en veu alta va ser per flirtejar amb una tal Eva. EVA és l'acrònim d'en-veu-alta i també el nom d'un festival que avui arrenca a Gurb, però que també es desenvoluparà del 10 al 19 de juny en 12 municipis de l'Alt Penedès, entre els quals Sant Sadurn d'Anoia o Vilafranca, i a principis de juliol a Pradell de la Teixeta, al Priorat (Enveualta.com). L'EVA, que arriba heroicament a la seva dotzena edició, té una poma al logo des del primer dia. Tots els espais que ocupa el festival estan engalanats amb pomeres i amb caixes plenes de pomes perquè el públic caigui en la temptació d'assaborir-les abans, durant i després de cada espectacle. La proposta EVA-nescient és un trencaclosques exemplar format per peces petites que encaixen en una concepció de la cultura sovint ban-

dejada per les grans modes que conformen el mainstream: paraula, proximitat, transmissió intergeneracional, narrativa oral, tradició, transgressió... i totes les qualitats que es poden associar a l'emissió d'ones sonores de la parla. Ara sembla que ressoni més, perquè la setmana passada es va celebrar al TNC el XII Certamen Nacional infantil i juvenil de Lectura en Veu Alta, organitzat per la Fundació Enciclopèdia Catalana (Lecturaenveualta.cat).

La por fa parlar en veu baixa; parlar en veu alta i clara és símbol de fortalesa

La por fa parlar en veu baixa, en un balboteig sovint incompreensible. Parlar en veu alta i clara és símbol de fortalesa. En l'edició d'enguany, l'EVA fins i tot proposa dues hores de petits espectacles "carregats de delicadesa i provocació" al cementiri de Sant Sadurn d'Anoia, sota el suggeridor títol *Per viure el cementiri no cal morir-se*.

Com que tot gira al voltant de

la paraula, per l'EVA passen artistes molt diversos: narradors que recuperen contes tradicionals i escriptors contemporanis, glossadors i rapers de cultura hip-hop, contadors de contes per a petits i grans, col·lectors i dibuixants, exploradors de formats alternatius que usen tecnologia digital... Les fronteres queden diluïdes. Per exemple, Anna Subirana, Sílvia Kuchinow i Jordina Biosca hi presentaran l'espectacle *Ca la Gost*, una proposta de cant, il·luminació i narració que ret homenatge a la desapareguda Mercè Gost, una artista referencial del teatre d'ombres. Les commemoracions també són inspiradores. El primer centenari de Roald Dahl serà celebrat per l'actriu i narradora Mònica Torra, que presentarà una selecció de contes de l'àcid escriptor gal·lès a *Fes-li el salt amb Roald Dahl*, i el setè centenari de Ramon Llull amb l'espectacle del Grup LAI *Ramon Llull, l'amor foll*. El català és la llengua principal de l'EVA, però no pas l'única. Tanca el festival *Ausencias*, un espectacle de les actrius Anna Güell i Daniela Feixas basat en el llibre de Cristina Fernández Cubas *Con Agatha en Estambul*.

DEBES ESCUCHAR EL SILENCIO

GOYA TOLEDO DANIEL GRAO JUANA ACOSTA INGRID GARCÍA-JONSSON JON KORTAJARENA

A CANTILADO

UNA PELÍCULA DE HELENA TABERNA

YA EN CINES - CONSULTAR CARTELERA

Els passatemps

SOPA DE LLETRES

Trobeu el nom d'aquests dibuixos.

T	R	A	T	E	L	A	M	S	H
A	U	S	C	B	J	I	E	V	A
L	N	P	I	L	O	T	A	P	N
E	B	T	E	N	E	U	F	M	C
G	C	U	L	L	E	R	E	S	O
P	S	R	C	Q	U	E	T	O	R
V	L	N	H	D	G	O	I	V	A
P	A	L	M	E	R	E	S	W	O
X	I	A	L	L	E	R	T	S	E

AMB LA MATEIXA TERMINACIÓ

Completeu les paraules amb l'ajuda de les definicions

- 1 Persona que ha fet una cosa. Els novel·listes, els pintors i els escultors ho són.
- 2 Persona que llegeix.
- 3 Persona que fa una explicació d'alguna cosa: un conte, un fet històric...
- 4 Persona que escriu una cosa amb les paraules més convenients i de manera correcta.
- 5 Persona que canvia coses que estan mal fetes a fi que estiguin bé.

Solucions

X	I	A	L	L	E	R	T	S	E
O	M	S	E	R	E	S			
A	V	A	N	D	G	O	I	A	
O	R	A	T	O	R				
S	O	C	O	U	L	L	E	R	E
E	B	T	E	N	E	U	F	M	C
A	U	S	C	B	J	I	E	V	A
H	A	M	S						

Sopa de lletres

Autor · Lector · Relator
 Redactor · Corrector
Amb la mateixa terminació

dues del matí, però com que no tenim despertador un de nosaltres s'ha de quedar tota la nit meditant i tenim una espelma que quan es consumeix indica que són les dues. Hi ha una altra manera per saber l'hora: si tardes dos minuts a dir el parenostre, comptes quants cops ho has de fer per arribar a les dues.

Quan mengem, un de nosaltres llegeix en veu alta i després dina més tard tot sol. Bevem aproximadament un litre de vi, barrejat amb herbes i calent, cada dia per escalfar-nos. Tot el menjar que els pagesos recullen de les nostres extenses terres el conservem a la sala on tenim el vi, perquè és el lloc més fresc.

Hi ha un meravellós i clar claustre on pots accedir a totes les habitacions. És el millor lloc per meditar i llegir. Hi ha uns forats al terra als laterals del pati perquè, quan plou, des de la teulada baixa tota l'aigua i l'emmagatzemem per poder-la fer servir.

Els nostres vestits són de color negre i tenim només una muda que canviem a l'estiu. No ens traiem l'hàbit perquè quan hem d'anar a meditar no podem perdre temps.

Us trobo molt a faltar i m'agradaria que em vinguéssiu a veure aviat, ja sabeu que nosaltres no podem sortir.

Fins aviat, el vostre fill.

Escrit per Júlia Evans, de 4t de Primària del col·legi Sant Miquel de Vic

Què hi ha als nostres boscos?

A l'hivern ens va sorprendre veure tantes bosses de la processonària i observar una gran quantitat de processons d'erugues. Hem comprovat que aquest insecte, a més de malmetre els pins, afecta les persones i fins i tot animals com els gossos. Per això

aviseu que si anem al bosc cal anar en compte! Ens poden produir urticària.

Els boscos del Lluçanès en un principi eren alzinars i rouredes, però de pins no n'hi havia, o si de cas n'hi havia pocs. Fa molts anys, els boscos es mantenien nets, era una font de riquesa per a les persones, ja que hi pasturaven ramats de bestiar, cada any es tallaven els arbres més grans i es venien per fusta o llenya. Com que els roures i alzines creixen lentament, es van començar a plantar pins, que creixen molt més de pressa. Ara tenim la gran majoria de boscos plens de pins, i a més molt descuidats. Aquests pins han quedat afectats per la plaga de processonària. En veiem molts sense fulles, semblen morts, a més poden afavorir els incendis.

Fa molt poc a les vores de la carretera nova que van fer al Lluçanès van plantar-hi arbres i arbusts, entre ells hi ha molts pins. No entenem que encara es plantin més pins. Ens sembla que haurien de plantar-hi arbres i arbusts autòctons, que s'adaptarien bé al clima i no ens espatllarien el paisatge.

Nens i nenes de 4t de Primària de l'escola Terra Nostra d'Olost

Llegir en veu alta

Som els nens i nenes de 4t de Primària de l'escola Fedac-Prats. Ens fa molta il·lusió explicar-vos que els alumnes de cycle mitjà i cycle superior estem participant en el XII Certamen de lectura en veu alta organitzat per la Fundació Enciclopèdia Catalana amb el suport de la Generalitat.

Per poder-hi participar hem estat treballant la lectura en veu alta durant tot el curs. Gràcies a aquest esforç hem millorat les destreses per a una lectura expressiva. Primer a cada classe escollim els millors quatre lectors que passen a una elimi-

natòria a nivell de cycle. Cada cycle és una categoria: cycle mitjà són els Grumets Vermells i va sortir de representant Jana Ordeig, i cycle superior, els Grumets Verds, representats per Maria Puigferrat. Totes dues van superar l'eliminàtoria dels quarts de final a Vic i van passar a les semifinals. Aquest acte es va fer al CaixaFòrum de Barcelona. Totes dues van llegir molt i molt bé i va aconseguir passar a la final de Barcelona Maria Puigferrat. Li desitgem molta sort!

Nens i nenes de 4t de Primària de l'escola Fedac-Prats de Lluçanès

Aprenem tradicions catalanes

Durant el segon trimestre, els alumnes de tercer de Primària hem après tres tradicions de Catalunya amb la col·laboració d'algunes agrupacions de Vic: els gegants, les sardanes i els castellers.

L'agrupació gegantera del carrer de la Riera ens va explicar quins són els gegants de Vic i com estan fets. També vam portar alguns gegants seguint el compàs de la música. Calia molta força, sobretot a les espatlles!

Més endavant, va venir l'agrupació sardanista de Vic, que ens va ensenyar que la sardana es balla agafats de la mà, formant una rotllana i seguint el so d'una orquestra anomenada cobla. Vam practicar els dos tipus de passos, els curts i els llargs.

Per últim, amb els Sagals d'Osona vam aprendre quines parts té un castell i els seus tipus. Junts, vam fer una pinya i petites torres d'un pis. Feia una mica de por, però alguns ens vam atrevir a pujar a la torre.

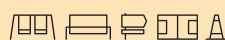
Alumnes de 3r de Primària de l'escola Sagrat Cor de Jesús de Vic

PENSANT EN LA FESTA DE FI DE CURS...

happyludic.com

HAPPY LUDIC

HAPPY ROCKS

Lloguer de rocòdroms amb monitors

Amb la col·laboració: Consell Comarcal d'Osona